

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VIIe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 226.405 van 13 februari 2014  
in de zaak A. 208.252/VII-38.772.**

In zake :           1. de NV NASKA INGREDIENTS  
                      2. de NV AQUANOVA  
                      bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                      advocaat Wim Mertens  
                      kantoor houdend te 3580 Beringen  
                      Scheigoorstraat 5  
                      bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door  
de Vlaamse regering  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Bart Bronders  
kantoor houdend te 8400 Oostende  
Archimedesstraat 7  
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen de partij :  
de GEMEENTE MAASMECHELEN  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Wim Rasschaert  
kantoor houdend te 9420 Erpe-Mere  
Ten Bos 30  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1.               Het beroep, ingesteld op 15 maart 2013, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 24 december 2012 waarbij het bestuurlijk beroep tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 15 december 2011, houdende enerzijds het verlenen van de milieuvergunning aan de gemeente

Maasmechelen voor de exploitatie van een windturbinepark aan de Lausbedstraat, Schipperstraat, Boven Middelste Veld te Maasmechelen, en anderzijds het weigeren van de milieuvergunning voor de exploitatie van een windturbinepark aan de Heylakker te Maasmechelen, ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd, mits wijziging van de bijzondere exploitatievoorwaarden.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 6 mei 2013. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 januari 2014.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris Gebruers, die loco advocaat Wim Mertens verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Clive Rommelaere, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Dirk Abbeloos, die loco advocaat Wim Rasschaert verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. De tussenkomende partij dient op 8 april 2011 een milieuvergunningsaanvraag in voor het exploiteren van een windturbinepark met vijf windturbines op haar grondgebied.

3.2. Op 15 december 2011 verleent de deputatie van de provincie Limburg de gevraagde vergunning voor wat betreft de exploitatie van drie windturbines op de locatie Lausbedstraat, Schipperstraat, Boven Middelste Veld te Maasmechelen (hierna : windturbines 1, 2 en 3).

De milieuvergunning wordt evenwel geweigerd voor de exploitatie van twee windturbines op de locatie Heylakker (hierna : windturbines 4 en 5).

3.3. De tussenkomende partij stelt bij de Vlaamse regering administratief beroep in tegen voormelde beslissing.

3.4. Nadat de vereiste adviezen werden ingewonnen, verklaart de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur op 24 december 2012 het beroep ongegrond en bevestigt zij de beslissing van de deputatie, mits schrapping en toevoeging van een bijzondere vergunningsvoorwaarde met betrekking tot de exploitatie van de windturbines 1, 2 en 3.

Dit is het thans bestreden besluit.

#### *IV. Ontvankelijkheid van het beroep*

##### *Excepties*

4. De verwerende partij werpt op dat de verzoekende partijen hun belang enten op de hinder die zou voortvloeien uit de exploitatie van windturbine 1, hetgeen volgens haar geen uitstaans heeft met het bestreden besluit, aangezien het voorwerp van het administratief beroep van de tussenkomenende partij, ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 15 december 2011, beperkt was tot de weigering om een milieuvergunning te verlenen voor de exploitatie van de windturbines 4 en 5. De verwerende partij stelt dat zij zich niet kon uitspreken over de toekenning van de milieuvergunning voor de exploitatie van de windturbines 1, 2 en 3, dat zij immers niet was gevat door het in eerste aanleg vergunde gedeelte van de aanvraag en dat de deputatie bijgevolg op definitieve wijze over dat onderdeel van de aanvraag heeft beslist. Volgens de verwerende partij kunnen de verzoekende partijen dan ook geen enkel nadeel ondervinden van het bestreden besluit, zodat zij geen belang hebben bij de vernietiging ervan.

5. De tussenkomenende partij ontwikkelt een gelijkaardige exceptie.

6. De verzoekende partijen repliceren dat de exploitant, althans volgens het bestreden besluit, enkel beroep heeft ingesteld tegen de weigering van de milieuvergunning voor de exploitatie van de windturbines 4 en 5, maar dat de verwerende partij niettemin de vergunning voor de windturbines 1, 2 en 3 bij haar beoordeling heeft betrokken, hetgeen blijkt uit artikel 2 van het bestreden besluit. Zij stellen dat de verwerende partij aldus haar bevoegdheid heeft overschreden, wat evenwel niet belet dat het bestreden besluit zich nog steeds manifesteert in het rechtsverkeer en de beroepen beslissing van de deputatie werd opgeslorpt. Er is

volgens hen dan ook geen sprake van een definitieve vergunning voor de exploitatie van de windturbines 1, 2 en 3.

7. In hun laatste memorie zetten de verzoekende partijen nog uiteen dat de "contouren" van het administratief beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 15 december 2011 enkel met zekerheid kunnen worden afgeleid uit het beroepschrift van de tussenkomenende partij, dat artikel 2 van het bestreden besluit expliciet de beslissing van de deputatie met betrekking tot de exploitatie van de windturbines 1, 2 en 3 wijzigt door tegelijk een bijzondere exploitatievoorwaarde toe te voegen en te schrappen, dat indien zou worden geoordeeld dat de verwerende partij op die wijze haar bevoegdheid heeft overschreden, het bestreden besluit is aangetast door een onwettigheid en dat ten behoeve van de rechtszekerheid en "duidelijkheid van het rechtsverkeer" het bestreden besluit moet worden vernietigd. Tot slot merken zij op dat de verwerende partij blijkbaar van mening is dat de in beroep toegevoegde bijzondere voorwaarde onontbeerlijk is voor de naleving van de geldende normen, zodat die voorwaarde volgens hen dan ook rechtstreeks verband houdt met de hinder die zij zullen ondervinden van de exploitatie.

### *Beoordeling*

8. In het verzoekschrift hebben de verzoekende partijen hun belang bij het vernietigingsberoep als volgt toegelicht :

"De eerste verzoekende partij heeft tijdens het openbaar onderzoek een bezwaar ingediend tegen de komst van het windturbinepark (...). In dit bezwaar heeft de eerste verzoekende partij aangehaald dat WT1 wordt ingeplant binnen een straal van amper 100 meter van haar perceelsgrenzen. Er wordt opgemerkt dat de inplanting van WT1 een negatieve impact heeft op de verdere uitbating en uitbreiding van haar twee bedrijfsgebouwen in de onmiddellijke omgeving van WT1. De exploitatie van de eerste verzoekende partij zal tevens ernstige hinder ondervinden van de slagschaduwhinder. De percelen van de eerste verzoekende partij worden volgens bijlage 3 bij de toelichtingsnota getroffen door een slagschaduw van 10-30u per jaar, hetgeen ruim boven de toegestane grens van 8u per jaar ligt. Deze slagschaduw zal hinder veroorzaken voor de personeelsleden van de eerste verzoekende partij en zal een negatieve impact

hebben op het werkcomfort.

Verder wordt in het bezwaar aangehaald dat de uitbatings- en uitbreidingsmogelijkheden dreigen te worden verstoord door de komst van het windturbinepark. De eerste verzoekende partij merkt terecht op dat de lokalisatienota geen uitsluitel brengt over eventuele beperkingen naar uitbreiding toe. Tot slot wordt opgemerkt dat de eerste verzoekende partij een veiligheidsrisico dreigt te lopen.

Ook de tweede verzoekende partij heeft tijdens het openbaar onderzoek een bezwaar ingediend tegen de komst van het windturbinepark (...). De eigendomsgrenzen van de tweede verzoekende partij liggen eveneens binnen een straal van 100 meter binnen de aanvraag. In het bezwaar wordt aangehaald dat het industriegebied wordt getroffen door een slagschaduw van 10-30u op jaarbasis, hetgeen ruim boven de toegestane normen ligt. De slagschaduw zal het werkcomfort van de werknemers ernstig hinderen. Tevens heeft de komst van het windturbinepark een negatieve financiële impact.

De exploitatie van beide verzoekende partijen zal tevens te kampen hebben met vervelende geluidshinder. Het geluid dat windturbines genereren is bijzonder enerverend. De geluidsimpact van een windturbinepark moet worden beoordeeld a.h.v. het continue geluid dat moet worden verdragen en niet zozeer a.h.v. de mogelijke geluidspieken. Het geluid van een windturbine is irritanter dan dat van snelwegen. Het zoeven of zwiepen van de wieken wordt ervaren als een trein die nooit stopt. Een snelweg in de verte geeft een continu zoevend geluid. Bij windturbinegeluid is het net de pulsering die hinderlijk is. Het kan het best worden vergeleken met een radio waarvan het volume elke seconde zachtjes naar boven wordt gedraaid. Bij drie windturbines heeft men het effect van drie radio's waarbij hetzelfde wordt gedaan, maar niet op hetzelfde tijdstip omdat de windturbines ook onafhankelijk van mekaar draaien".

9. De devolutieve werking van het administratief beroep impliceert dat de beroepsinstantie dat gedeelte van de vergunningsaanvraag waarop het beroep betrekking heeft zowel wat de legaliteit als de opportuniteit betreft terug onderzoekt, zonder gebonden te zijn door de motivering vervat in de beroepen beslissing, noch door de tijdens de beroepsprocedure ontwikkelde argumenten. Over het gedeelte van de aanvraag waaromtrent de beroepsinstantie niet gevat wordt, kan zij geen uitspraak doen. Indien de beroepsinstantie van oordeel is dat het nieuw gevraagde niet kan worden afgesplitst van het in eerste aanleg vergunde, moet zij logischerwijze het administratief beroep als onontvankelijk naar zijn voorwerp afwijzen.

Te dezen was het administratief beroep van de gemeente Maasmechelen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 15 december 2011 enkel gericht tegen het geweigerde gedeelte van de vergunningsaanvraag, met name de windturbines 4 en 5. De verwerende partij was derhalve niet gevat om uitspraak te doen over het in eerste aanleg vergunde gedeelte van de aanvraag.

Het feit dat het bestreden besluit aan de exploitatie van de drie vergunde windturbines een bijzondere voorwaarde toevoegt, verandert daar niets aan. Zelfs indien bij wijze van veronderstelling aangenomen zou worden dat de verwerende partij met het opleggen van die bijzondere voorwaarde haar bevoegdheid zou hebben overschreden en het bestreden besluit op grond daarvan zou worden vernietigd, zou de verwerende partij in het kader van de herneming van de procedure opnieuw geconfronteerd worden met de beperkte draagwijdte van het ingestelde administratief beroep. In de geschetste omstandigheid kunnen de verzoekende partijen geen voordeel halen uit de nagestreefde vernietiging omdat hoe dan ook de vergunning die de deputatie van de provincie Limburg heeft verleend voor de exploitatie van drie windturbines, waaronder de meest nabijgelegen windturbine 1, onaantastbaar is. Bijgevolg ontberen de verzoekende partijen het in rechte vereiste belang.

Het beroep is niet ontvankelijk.

#### *V. Kosten*

10. Uit wat voorafgaat blijkt dat het beroep initieel onontvankelijk was. Er is dus geen reden om, zoals de verzoekende partijen in hun laatste memorie suggereren, de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij te leggen.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt het beroep.**

**2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, elk voor de helft.**

**De tussenkommende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien februari tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

|                   |                  |
|-------------------|------------------|
| Luc Hellin,       | kamervoorzitter, |
| Eric Brewaeys,    | staatsraad,      |
| Peter Sourbron,   | staatsraad,      |
| bijgestaan door   |                  |
| Elisabeth Impens, | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Elisabeth Impens**

**Luc Hellin**